

ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ
ວັນອາທິດທີ 30 ກັນຍາ 2018 (9-30-2018)

ຄວາມຍິນດີແທ້ຈິງ

ຂອງລອກແບບ ຂອງປອມ ຂອງທຽມ ຊະນິດໃດທີ່ຮ້າຍແຮງທີ່ສຸດ ທີ່ທ່ານໄດ້ເຫັນແລະໄດ້ຍິນມາ ?

ຈຸດສຳຄັນໃນບົດຮຽນ: ຄວາມຍິນດີແທ້ຈິງຫຼັງໄຫຼອອກມາຈາກຄວາມສັມພັນກັບພຣະເຢຊູຄຣິດ.

ພຣະຄຳພີຕອບສນອງຕໍ່ຊີວິດ:

ໃນຣະຫວ່າງ 1590 ແລະ 1613 William Shakespeare ໄດ້ຂຽນບົດລະຄອນເກືອບ 40 ເຣື່ອງແລະຍັງໃຊ້ສະແດງຢູ່ຮອບໂລກທຸກວັນນີ້. ດັ່ງນັ້ນ ໃນປີ 1795, ເວລາ William-Henry Ireland ໄດ້ຜລິດເອກະສານທີ່ສົມຄວນເປັນຂອງເຊກສເປັງ, ໂລກກຳຈັບຕາເບິ່ງ. ນັກຂຽວຊານຫຼາຍຄົນໄດ້ພາກັນສະກົດຮອຍຕາມຫາຂອງຈິງ. ໃນເມື່ອໄອແລນດ໌ "ພິບ" ບົດລະຄອນຂອງເຊກສເປັງບູຮານຊຶ່ງບໍ່ຮູ້ມາກ່ອນຊື່ວ່າ *Vertigern* ແລະ *Rowena*, ກໍຖືກນຳມາສ້າງລະຄອນທັນທີ. ແຕ່ການສະແດງຄັ້ງແລກປາກົດວ່າຂໍ້ຮ້າຍຫຼາຍ ການຕໍ່ສູ້ຈິ່ງໄດ້ຣະເປີດຂຶ້ນ ແລະໄອແລນດ໌ກໍຖືກເປີດໂປ່ງວ່າເປັນຂອງທຽມ. ລາວໄດ້ລອກແບບແຜ່ນໜັງສືບູຮານຢ່າງສລາດ ແລະໄດ້ຮຽນລອກແບບລາຍມືນັກປະພັນບົດລະຄອນຊື່ດັງ; ເຖິງປານນັ້ນກໍຕາມ, ງານເຫຼົ່ານີ້ຍັງພົບເຫັນມີການລອກແບບກັນຕໍ່. ໃນບາງແງ່ມຸມ, ການປອມແປງມັກຈະຖືກເປີດເຜີຍອອກມາສເມີ ແມ້ກະທັ້ງເວລາຂອງປອມເຊື່ອງຊ້ອນຢູ່ຫຼັງບຸຄລິກຂອງຄຣິສຕຽນ ກໍຈະຖືກເປີດເຜີຍເໝືອນກັນ.

ເຮົາສ່ວນຫຼາຍສາມາດເປັນຄົນສຸພາບ ແລະເປັນມິດທີ່ດີທາກກຳເປັນ, ແຕ່ຄວາມຍິນດີຂນານແທ້ຮຽກຮ້ອງບາງສິ່ງເລິກໄປກວ່ານັ້ນ. ຄົນອື່ນສາມາດອ່ານອອກເຖິງຄວາມແຕກຕ່າງຮະຫວ່າງຄວາມເລິກຕົ້ນຂອງຄຳວ່າ " ຂ້ອຍດີໃຈທີ່ພິບເຈົ້າ " ແລະ ຄວາມຍິນດີແທ້ຈິງ. ເຮົາບໍ່ສາມາດຜລິດຄວາມຍິນດີຂນານແທ້ຊະນິດນີ້ໄດ້, ແຕ່ພວກເຮົາຈະໄດ້ຮັບກໍຕໍ່ເມື່ອເຮົາໄດ້ໃຊ້ຂ່າວປະເສີດ ແລະຄວາມຮັກພຣະຄຣິດເທົ່ານັ້ນ.

ພຣະຄຳພີກ່າວວ່າຢ່າງໃດ: (ເບິ່ງຂໍ້ 1, 2 ແລະ 3)

ການສຶກສາພຣະຄຳພີ

1. 1 ເທຊະໂລນິກ 1:1-3 :

¹ໂປໂລ ກັບຊີລາວານ ແລະຕີໂມທຽວ. ເຖິງຄຣິສຕະຈັກຂອງຊາວເທຊະໂລນິກໃນພຣະບິດາເຈົ້າ ແລະໃນພຣະອົງເຈົ້າພຣະເຢຊູຄຣິດ. ຂໍໃຫ້ພຣະຄຸນ ແລະສັນຕິສຸກຈິ່ງມີຢູ່ກັບພິນ້ອງທັງຫຼາຍເຖິນ. ²ພວກເຮົາຂອບພຣະຄຸນພຣະເຈົ້າ ເພາະເຈົ້າທັງປວງຢູ່ສເມີ ແລະໃນຄວາມອ້ອນວອນຂອງພວກເຮົາກໍເອີ້ຍເຖິງພວກເຈົ້າຢູ່. ³ໂດຍບໍ່ໄດ້ຢຸດຢັ້ງໃນການລະນຶກເຖິງກິຈການຂອງເຈົ້າທັງຫຼາຍ ອັນເກີດມາຈາກຄວາມເຊື່ອ ກັບທັງການງານອັນໜັກໜ່ວງທີ່ພວກເຈົ້າຍອມເຮັດຍ້ອນຄວາມຮັກ ແລະຄວາມພົ້ນພຽນອັນມີມາຈາກຄວາມໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະເຢຊູຄຣິດເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ.

ຄຣິສຕຽນບໍ່ມີສັນຕິສຸກ ໃນເບື້ອງຕົ້ນທີ່ຄຣິສຕະຈັກເມືອງເທຊະໂລນິກ, ເມືອງຫຼວງ ແລະເມືອງໃຫຍ່ທີ່ສຸດຂອງມາ

ເກໂດເນັງ. ທ່ານໂປໂລ, ຊີລາ ແລະຕີໂມທຽວ ໄດ້ແວ່ຍາມເມືອງນີ້ໃນຖ້ຽວທີສອງຂອງການເດີນທາງ ປ່າວປະກາດຂອງທ່ານໂປໂລ ຊາວເມືອງເທຊະໂລນິກໄດ້ຕ້ອນຮັບເອົາຂ່າວປະເສີດພຣະຄຣິດ ຈາກພວກມີສຸຂັນແນຣີ, ແຕ່ພວກຍິງໃນທ້ອງຖິ່ນໄດ້ຍຸຍົງກຸ່ມຄົນພານ ເຂົ້າບຸກລຸກເຮືອນບ່ອນຊຶ່ງພວກມີສຸຂັນແນຣີອາສັຍຢູ່ນັ້ນ (ກິຈການ 17:1-5).

ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ໂດຍລວມແລ້ວ ຄຣິສຕະຈັກກໍໄດ້ມີການເລີ່ມຕົ້ນຂຶ້ນດ້ວຍດີ. ແຕ່ແລ້ວທ່ານໂປໂລກໍຕ້ອງໄດ້ຈາກໄປໂດຍຫວັງວ່າງານຂ່າວປະເສີດອັນດີຈະສືບຕໍ່ໄປ. ທ່ານໂປໂລບໍ່ໄດ້ກິນແຫງໃຈເລີຍ. ຕໍ່ມາເພິ່ນໄດ້ຮັບຂ່າວວ່າຄຣິສຕຽນໃໝ່ໃນເທຊະໂລນິກສືບຕໍ່ຈະເຮັດເຕີບໂຕຂຶ້ນໃນຄວາມເຊື່ອ ແລະຂັ້ນຂັ້ນແຂງຂັນ ເຖິງແມ່ນການຂົ່ມເຫັງຈະຍັງມີຕໍ່ມາກໍຕາມ.

ເປັນຄວາມຍິນດີອັນໃຫຍ່ຫຼວງຂອງທ່ານໂປໂລ ທີ່ເພິ່ນໄດ້ຂຽນຈົດໝາຍຊຶ່ງເຮົາຮູ້ກັນດີຄື 1 ເທຊະໂລນິກ. ໃນສອງສາມຂໍ້ຕົ້ນ, ທ່ານກໍໄດ້ຍິນ ບໍ່ພຽງແຕ່ເປັນການຜ່ອນຄາຍແຕ່ເປັນຄວາມຍິນດີອັນໃຫຍ່ເໝືອນກັນກັບທ່ານໂປໂລຮູ້ສຶກວ່າມີທັງເກີດຂຶ້ນທີ່ນັ້ນ.

ຊາວເທຊະໂລນິກໄດ້ທ່າງານ, ຮັບໃຊ້ ແລະ ອົດທົນ. ທ່ານໂປໂລຮູ້ສຶກຂອບຄຸນ, ທ່ານໂປໂລຮູ້ສຶກຍິນດີແນ່ນອນ, ແລະ ຄວາມຂອບຄຸນຂອງເພິ່ນໄດ້ນຳຄວາມຮູ້ສຶກພື້ນໃຈວ່າ ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ຈະດຳເນີນຕໍ່ໄປ. ແຕ່ທ່ານໂປໂລຈະມີຄວາມພື້ນໃຈໄດ້ແນວໃດວ່າຄຣິສຕຽນເຫຼົ່ານີ້, ທີ່ຍັງອ່ອນນ້ອຍໃນຄວາມເຊື່ອ ຄົນທີ່ເຊື່ອທີ່ເພິ່ນໄດ້ໃຊ້ເວລາກັບເຂົາພຽງເລັກໜ້ອຍຈະສາມາດທ່າງານ, ຮັບໃຊ້, ແລະ ອົດທົນໄດ້ຢ່າງໃດ?

ຄວາມພື້ນໃຈຂອງເພິ່ນແມ່ນໃນຄວາມສາມາດຂອງຊາວເທຊະໂລນິກ. ແມ່ນແລ້ວ, ເຂົາເປັນສາມັນຊົນ, ອ່ອນແອ ແລະຜິດພາດໄດ້. ບໍ່ແມ່ນດອກ, ຄວາມພື້ນໃຈຂອງເພິ່ນຢູ່ທີ່ພື້ນຖານການງານ, ການຮັບໃຊ້, ແລະຄວາມອົດທົນຂອງພວກເຂົາ. ຄວາມເຊື່ອກໍໃຫ້ເກີດການງານ. ຄວາມຮັກເປັນພລັງໃຫ້ເກີດການຮັບໃຊ້. ຄວາມຫວັງດິນບັນດານໃຈໃຫ້ເກີດຄວາມອົດທົນ.

ຍ້ອນວ່າພື້ນຖານແນ່ນອນ, ການກະທຳພາຍນອກຕ້ອງດຳເນີນຕໍ່ໄປ. ມັນສຳຄັນສຳລັບເຮົາທີ່ຕ້ອງຈົດຈຳວ່າ ສັນຍາລັກພາຍນອກຂອງຄວາມເຊື່ອເຮົາ ຄືວ່າຄວາມຍິນດີເປັນຕົ້ນ ລ້ວນແຕ່ຂຶ້ນກັບຄວາມແຂງແກ່ນຂອງຮາກຖານເຮົາ.

ການຕໍ່ສູ້ແລະການງານຂອງຄຣິສຕຽນ ຕ້ອງກະທຳຢູ່ລະດັບຂອງຫົວໃຈ. ແລະ ຈິ່ງໃດມັນອາດບໍ່ເປັນທີ່ໜ້າຍິນດີເໝືອນດັ່ງການເພິ່ງເບິ່ງຄວາມງາມພາຍນອກ, ຄວາມເລິກເຊິ່ງຝ່າຍວິນຍານນີ້ເກີດຜົນໃນບ່ອນພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດຫຼອມແລະປັ້ນເຮົາ ແມ່ນແລ້ວ ບ່ອນທີ່ເຮົາໄດ້ແຮງ. ກ່ອນທີ່ຄວາມຍິນດີຂອງທ່ານຈະສະແດງອອກມາພາຍນອກສູ່ຄົນອື່ນນັ້ນມັນຖືກປັ້ນຈາກພາຍໃນໂດຍທາງຄວາມເຊື່ອ, ຄວາມຫວັງ, ແລະຄວາມຮັກຂອງເຮົາ.

ການງານ, ການຮັບໃຊ້, ແລະ ຄວາມອົດທົນ ກ່ຽວທັງກັບ ຄວາມເຊື່ອ, ຄວາມຮັກ ແລະ ຄວາມຫວັງ

2. 1 ເທຊະໂລນິກ 1:4-6 :

⁴ພີ່ນ້ອງທັງຫຼາຍຜູ້ເປັນທີ່ຮັກຂອງພຣະເຈົ້າເອີຍ, ພວກເຮົາຮູ້ເຖິງການຊົງເລືອກເຈົ້າທັງຫຼາຍໄວ້ແລ້ວນັ້ນ. ⁵ເພາະວ່າຂ່າວປະເສີດຂອງເຮົາ ບໍ່ໄດ້ມາເຖິງພວກເຈົ້າພໍເປັນແຕ່ຖ້ອຍຄຳເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ວ່າ ໄດ້ມາດ້ວຍລິດອຳນາດກັບທັງພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດ ແລະຄວາມໄວ້ໃຈອັນຄົບຖ້ວນຕາມດັ່ງເຈົ້າທັງຫຼາຍຮູ້ວ່າ ພວກເຮົາກາຍເປັນຄົນຢ່າງໃດໃນຖ້າມກາງພວກເຈົ້າ ເພາະເຫັນແກ່ເຈົ້າທັງຫຼາຍ. ⁶ແລະຝ່າຍພວກເຈົ້າ, ກໍໄດ້ກາຍເປັນຜູ້ຊອບເອົາຕາມແບບຢ່າງຂອງເຮົາພ້ອມທັງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າດ້ວຍ ເຖິງແມ່ນວ່າເຈົ້າທັງຫຼາຍ ໄດ້ຖືກຄວາມຍາກລຳບາກອັນຫຼວງຫຼາຍກໍຕາມ ພວກເຈົ້າກໍໄດ້ຮັບພຣະທັມນັ້ນດ້ວຍ ຄວາມຊົມຊື່ນຍິນດີທີ່ມາຈາກພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດ.

ຮາກຖານຕອດຊີວິດເຮົາຖືກສ້າງຂຶ້ນເທິງຄວາມພື້ນໃນພຣະຄຣິດ. ຄຣິສຕຽນເຫຼົ່ານີ້ເຊື່ອຂ່າວປະເສີດ, ໄດ້ຮັບພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດ, ແລະ ພື້ນໃຈວ່າພວກເຂົາໄດ້ຮັບການຍອມຮັບ ແລະຕ້ອນຮັບສູ່ຄົວເຮືອນຂອງພຣະເຈົ້າ. ໂດຍ

ຜົນຂອງຮາກຖານທີ່ແນ່ນອນນັ້ນ, ພວກເຂົາຈຶ່ງມີຄວາມຍິນດີທີ່ບໍ່ສັ່ນຄອນ. ຖ້າພວກເຮົາພົ້ນໃຈໃນຄວາມພົ້ນໃນພຣະຄຣິດແທ້ຈິງ, ແລ້ວພວກເຮົາກໍຈະມີຄວາມຍິນດີແທ້ຈິງ ແລະຂະນານແທ້ ຊຶ່ງຈະປາກົດໃຫ້ທຸກຄົນທີ່ເຂົ້າມາຕິດພັນກັບເຮົາໄດ້ເຫັນ ແລະຄວາມຍິນດີຂະນິດນີ້ກໍຈະຕິດແປດກັບຄົນອ້ອມຂ້າງເຮົາ. ຄວາມຍິນດີຂະນານແທ້ນີ້ແມ່ນທາງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດທີ່ເຮົາຈະໄດ້ຮັບໃຈຕ້ອນຮັບ ແລະວິນຍານ.

ດ້ວຍຄວາມຍິນດີແນວນີ້ ພວກເຮົາຈຶ່ງປາຖນາຢາກໃຫ້ຄົນອື່ນໄດ້ປະສົບຄວາມແນ່ນອນໃຈອັນດຽວກັນ ແລະຄວາມຍິນດີທີ່ພວກເຮົາໄດ້ປະສົບນັ້ນ. ຄວາມຍິນດີຂະນິດນີ້ເປັນຈັ່ງໃດ? ຄວາມຍິນດີຂະນານແທ້ທີ່ຂຶ້ນມາຈາກຄວາມພົ້ນໃນພຣະຄຣິດ ມີລັກສະນະຢ່າງໜ້ອຍສາມຢ່າງດັ່ງລຸ່ມນີ້:

- **ຄວາມຍິນດີຂະນານແທ້ບໍ່ຫຼຸຍຫຼີເສື່ອມຕາມສະພາບການຕ່າງໆ.** ພວກເຮົາກໍຈະເອົາຄວາມຍິນດີໄປພົວພັນກັບສິ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນກັບເຮົາໃນແຕ່ລະວັນ. ແຕ່ຄວາມຍິນດີເລິກໄປກວ່າຄວາມຮູ້ສຶກ ແລະອາຣົມ; ຄວາມຍິນດີຈະບໍ່ຂຶ້ນໆລົງໆ ຫຼືໄຫຼໄປກັບບັນຫາທີ່ເກີດຂຶ້ນກັບເຮົາ. ຄວາມຍິນດີພົບແຫຼ່ງຂອງມັນໃນພຣະເຈົ້າ ແລະ ໃນພຣະເຈົ້າພຽງເທົ່ານັ້ນ.
- **ຄວາມຍິນດີຂະນານແທ້ແຂງແກ່ນແລະທົນທານກວ່າດວງຕາເວັນຂຶ້ນ.** ຍ້ອນວ່າຄວາມຍິນດີມາຈາກພຣະເຈົ້າ, ທິນສິລາທີ່ບໍ່ສັ່ນຄອນຂອງເຮົາ (ເບິ່ງ ພສສ 18:2), ພວກເຮົາສາມາດຍັງຮູ້ແຫຼ່ງທີ່ມາແທ້ຈິງຂອງຄວາມຍິນດີຂອງເຮົາຈະບໍ່ສັ່ນຄອນຈັກເທື່ອ. ນັ້ນໝາຍຄວາມວ່າພວກເຮົາຈະບໍ່ປາສຈາກຄວາມຫວັງຈັກເທື່ອ.
- **ຄວາມຍິນດີຂະນານແທ້ຈະບໍ່ພົບໃນຄວາມພິຈາລະນາທັນທີໃດແຕ່ດ້ວຍການພົ້ນຝ່າໄປ.** ທຸກບ່ອນທີ່ເຮົາລ້ຽວ, ພຣະສັນຍາກ່ຽວກັບສັນຕິສຸກຈະໄຜ່ມາໃຫ້ເຮົາ, ແຕ່ຄວາມຍິນດີເລິກກວ່ານັ້ນຫຼາຍ. ນັກປະພັນ C.S. Lewis ຂຽນໄວ້ວ່າ: "ພວກເຮົາເປັນຄົນປະເພດທົວໃຈເຄິ່ງດຽວ, ມັ່ວເມົາກັບການດື່ມສຸຣາ ແລະເພດສັມພັນ ແລະທະເຍີທະຍານໃນເມື່ອຄວາມຍິນດີທີ່ບໍ່ສຸດສ້ຽງຖືກຍື່ນໃຫ້ເຮົາ, ຄືກັນກັບເດັກນ້ອຍບໍ່ສົນໃຈໃຍດີເອົາແຕ່ຢາກປັ້ນຕົມເຮັດເຂົ້າຫົມໃນສະລັມ ເພາະບໍ່ສາມາດວາດພາບວ່າສິ່ງທີ່ຍື່ນໃຫ້ນັ້ນມີຄວາມໝາຍດັ່ງການໃຫ້ວັນພັກທີ່ທ້ອງທະເລ. ພວກເຮົາຈະພິຈາງຢ່າງຕັ້ງຫຼາຍໂຍດ."

ການສະແດງຄວາມຍິນດີອອກໄປໃນບັນຫາຕ່າງໆເຮັດໃຫ້ມີຄວາມແຕກຕ່າງໃນອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າຢ່າງໃດ?

3. 1 ເຫຊະໂລນິກ 1:7-10:

⁷ຈົນເຈົ້າທັງຫຼາຍໄດ້ກາຍເປັນແບບຢ່າງແກ່ຄົນທັງປວງທີ່ເຊື່ອແລ້ວ ໃນແຂວງມາເກໂດເນັງ ແລະ ແຂວງອະຂາຢາ.
⁸ເພາະວ່າພຣະທັມຂອງພຣະອົງເຈົ້າໄດ້ອອກຈາກພວກເຈົ້າຊຳລືກ້ອງໄປ ບໍ່ໃຊ້ແຕ່ໃນແຂວງມາເກໂດເນັງ ແລະ ແຂວງອະຂາຢາເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ຂ່າວແຫ່ງຄວາມເຊື່ອພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຈົ້ານັ້ນ ໄດ້ຊຳລືອອກໄປທົ່ວທຸກແຫ່ງທິນຈົນພວກເຮົາບໍ່ຈຳເປັນຈະຕ້ອງເວົ້າອັນໃດອີກ. ⁹ດ້ວຍວ່າຄົນເຫຼົ່ານັ້ນເອງກໍໄດ້ລາຍງານເຖິງເຮືອງພວກເຮົາວ່າເຮົາໄດ້ເຂົ້າມາຫາເຈົ້າທັງຫຼາຍເປັນຢ່າງໃດ ແລະພວກເຈົ້າໄດ້ອວ່າຍໜີຈາກພຣະທຽມມາຫາພຣະເຈົ້າດ້ວຍຢ່າງໃດ ເພື່ອຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງພຣະຊົນຢູ່ແລະຜູ້ທັງໆແທ້. ¹⁰ແລະຄອຍຖ້າພຣະບຸດຂອງພຣະອົງຈາກສວັນ ຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ຊົງບັນດານໃຫ້ພຣະບຸດນັ້ນຄົນຂຶ້ນມາຈາກຕາຍ ຄືພຣະເຢຊູ ຜູ້ໄດ້ຊົງໂຜດເຮົາທັງຫຼາຍໃຫ້ພົ້ນຈາກພຣະພິໂຣດທີ່ຈະມີມານັ້ນ.

ຊາວເຫຊະໂລນິກທີ່ເຊື່ອ ໄດ້ສຳແດງການເປັນພະຍານແຫ່ງຄວາມຍິນດີ. ທ່ານໂປໂລໂດລາຍງານວ່າ ຄົນທີ່ເຊື່ອໃນເມືອງນີ້ໄດ້ກາຍເປັນພະຍານແກ່ຄົນອື່ນທົ່ວຂົງເຂດນັ້ນແລະທົ່ວທຸກແຫ່ງທິນ. ຄົນທີ່ເຊື່ອເຫຼົ່ານີ້ມີບົດບາດ ມີທ່າທິຄວາມຍິນດີທີ່ເລັ່ງໄສ່ພຣະຄຣິດ ແລະຮັບໃຊ້ໃນການເຊີນຄົນອື່ນໃຫ້ໂອບກອດເອົາສິ່ງທີ່ເຂົາມີຢູ່. ມັນເປັນສິ່ງທີ່ວິເສດຫຼາຍແທ້ໆ !

ບາງທີ່ທ່ານກໍປາຖນາຢ່າງນັ້ນເໝືອນກັນ, ແຕ່ບັນຫາຂອງຊີວິດຄືວ່າຍັງຄຸກຄາມຢູ່ໃນຄວາມຍິນດີນັ້ນຢູ່. ພວກເຮົາອາດເລີ້ມຕົ້ນດ້ວຍການເຕືອນເຮົາເອງແຕ່ລະວັນດ້ວຍບາງສິ່ງດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

- **ຈິດຈໍາສິ່ງທີ່ທ່ານສົມຄວນ.** ສັດຕູຄວາມຍິນດີຕົວນຶ່ງແມ່ນສິດທິ. ສິດທິຈະຄົບຄານເຂົ້າມາເມື່ອເຮົາແນມເບິ່ງບັນຫາອ້ອມຮອບຕົວເຮົາແລະເລີ້ມອຸປຸ້ມເອົາຄວາມຄິດທີ່ວ່າເຮົາສົມຄວນກັບສິ່ງທີ່ດີກວ່າສະຖານການ ແລະສະພາບການທີ່ເຮົາມອງເຫັນໃນຕົວເຮົາເອງ.
- **ຈິດຈໍາສິ່ງທີ່ທ່ານມີ.** ສັດຕູອີກຕົວນຶ່ງຂອງຄວາມຍິນດີແມ່ນຄວາມອື່ດູຕິນ. ພວກເຮົາອາດຖືກກັບດັກໃນຄວາມໂລບຂອງເຮົາເອງ ຊຶ່ງພວກເຮົາພຽງແຕ່ບໍ່ມີຊ່ອງວ່າງສໍາລັບຄວາມຍິນດີ. ໃນຂະນະນັ້ນພວກເຮົາຕ້ອງສະທ້ອນສິ່ງທີ່ເຮົາມີຢູ່ອອກມາ.
- **ຈິດຈໍາສິ່ງທີ່ຖືກຈ່າຍ.** ຄ່າມະຫາສານສໍາລັບຄວາມພົ້ນຂອງເຮົາ ໄດ້ຖືກຈ່າຍແລ້ວ. ພວກເຮົາບໍ່ສາມາດຊ່ອຍຊີວິດຂອງເຮົາດ້ວຍ ເງິນ ຫຼື ຄໍາ; ແມ່ນແລ້ວ, ມັນຕ້ອງຊ່ອຍກູ້ດ້ວຍສິ່ງທີ່ມີຄ່າສູງກວ່ານັ້ນ. ພຣະເຊ໋໋ໄດ້ຊົດໃຊ້ແທນເຮົາແລ້ວ. ແລະ ເພື່ອເປັນການຕອບສນອງ, ພວກເຮົາຕ້ອງເລີ້ມປູກຝັງຫົວໃຈທີ່ບໍ່ເຫັນແກ່ຕົວອີກ. ແທນທີ່ຈະເປັນຢ່າງນັ້ນ, ຈິດໃຈຂອງເຮົາລຸກໄໝ້ດ້ວຍຄວາມຮ້ອນຮົນ ຂາວສະອາດດ້ວຍຄວາມຍິນດີນໍາພຣະເມສານ້ອຍທີ່ຖືກຂ້າຖວາຍນັ້ນ.

ຄວາມຈິງໃນຂໍ້ພຣະຄັມພິເຫຼົ່ານີ້ສາມາດຊ່ອຍກູ້ມຸ່ມຂອງເຮົາໃຫ້ເປັນກຸ່ມຕ້ອນຮັບດີຂຶ້ນກວ່າເກົ່າ ?

ນໍາໃຊ້ໃນຊີວິດ

ການດໍາລົງຊີວິດດ້ວຍຄວາມເຊື່ອບໍາລຸງລ້ຽງຄວາມຍິນດີແທ້ຈິງກັບພຣະຄຣິດ. ຈົ່ງເລືອກການນໍາໃຊ້ອັນໃດອັນນຶ່ງຕາມທາງລຸ່ມນີ້.

- **ຈົ່ງຂອບຄຸນພຣະເຈົ້າສໍາລັບຜູ້ໃດຜູ້ນຶ່ງ.** ໃຜເປັນຜູ້ນຶ່ງໃນຊີວິດທ່ານທີ່ດໍາລົງຊີວິດດ້ວຍຄວາມຍິນດີແທ້ຈິງ? ຈົ່ງຈິດບັນທຶກ ແລະຂອບໃຈຄົນຜູ້ນັ້ນ ສໍາລັບການເປັນແບບຢ່າງຂອງລາວ.
- **ຈົ່ງເຕີບໃຫຼ່ຂຶ້ນໃນຄວາມຍິນດີ.** ຈົ່ງຈົ່ງເບິ່ງຄໍາແນະນໍາສາມຢ່າງໃນຂໍ້ສາມ. ຈົ່ງຂຽນໃສ່ແຜ່ນກະດາດນ້ອຍໆ ແລະວາງໄວ້ບ່ອນທີ່ທ່ານໝູວເຫັນແຕ່ລະວັນ.
- **ຈິດບັນທຶກການຂອບຄຸນພຣະເຈົ້າ.** ເພາະວ່າຄວາມຍິນດີຜູກພັນກັບການຂອບພຣະຄຸນ, ຈົ່ງເລີ້ມ "ການບັນທຶກການຂອບພຣະຄຸນ". ແຕ່ລະວັນສໍາລັບເດືອນໜ້າ ຈົ່ງຂຽນສິ່ງທີ່ທ່ານຢາກຂອບພຣະຄຸນພຣະເຈົ້າ ແລະເບິ່ງຄວາມຍິນດີຂອງທ່ານເຕີບໃຫຼ່ຂຶ້ນ.

ຄວາມສຸກ ແລະຮອຍຍິ້ມປອມສາມາດເຮັດໄດ້ງ່າຍ, ແຕ່ເວລາ ແລະບັນຫາຕ່າງໆຈະເປີດໂປງສິ່ງປອມ ທີ່ລີ້ຊ່ອນຢູ່ເບື້ອງຫຼັງນັ້ນ. ອີກຢ່າງນຶ່ງ, ຄວາມຍິນດີແທ້ຈິງຈະສ່ອງສວ່າງຊອດ, ເພາະວ່າມັນຢັ່ງຮາກລົງໃນສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ກະທໍາເພື່ອເຮົາໃນພຣະຄຣິດ.

ອຸປຸ້ມໂດຍ ລາວຊາວເທີນບັບຕິສັມພັນ www.lsbj.us ໂດຍ PSI